

owników przedsiębiorstwa, zgłoszonych przez dyrekcję do rejestru handlowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

82.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1935 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie 3 Urząd Skarbowy w Warszawie znosi się a jego czynności przekazuje się 15 Urzędowi Skarbowemu w Warszawie.

§ 2. Istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie 34 Urząd Skarbowy w Warszawie otrzymuje nazwę: „3 Urząd Skarbowy w Warszawie”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

83.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1935 r.

w sprawie utworzenia posterunku celnego w Żegiestowie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Cei w Lwowie tworzy się przy drodze ubocznej Żegiestów — Sulinsky Pramen posterunek celny w Żegiestowie.

W związku z tem powyższa droga uboczna staje się przejściem granicznym.

§ 2. Do zakresu czynności posterunku celnego należy odprawa podróźnych i ich środków lokomocji oraz mieszkańców pogranicza.

Przewóz towarów przez posterunek celny jest wzbroniony.

§ 3. Odprawę osobową uskutecznią posterunek celny w czasie od dnia 1 maja do 30 września każdego roku między godz. 6 a 21 na zasadach obowiązujących urzędy celne, ustanowione przy drogach kołowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

84.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 lutego 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 30 listopada 1931 r. o kwalifikacjach oficerów w polskiej marynarce handlowej.

Na podstawie art. 6 pkt. 10 i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 632) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1931 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o kwalifikacjach oficerów w polskiej marynarce handlowej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 3 po słowach: „z wyjątkiem pasażerskich” dodaje się słowa „oraz wszelkimi statkami w żegludze przybrzeżnej”;

2) w § 10 zmienia się brzmienie pkt. b) jak następuje:

„b) wykazać się 12-miesięczną praktyką, odbytą po otrzymaniu dyplomu kapitana żeglugi małej w charakterze pomocnika kierownika statku (kapitana) w żegludze wielkiej lub też 36-miesięczną praktyką w charakterze pomocnika kierownika statku (kapitana) w żegludze małej; w przypadku odbycia praktyki cenzusowej częściowo w żegludze wielkiej, częściowo w małej, każde 3 miesiące pływania w żegludze małej będzie zaliczane jako jeden miesiąc pływania w żegludze wielkiej; kandydaci, którzy nie wykazali się co najmniej 9-miesięczną praktyką w żegludze wielkiej, muszą złożyć egzamin uzupełniający według programu i regulaminu, ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu”;

3) w § 15 zmienia się brzmienie pkt. b) jak następuje:

„b) wykazać się 30-miesięczną praktyką w warsztatach budowy lub naprawy maszyn okrętowych i na statkach przy obsłudze maszyn, a w tem co najmniej 6 miesięcy w warsztatach budowy lub naprawy maszyn okrętowych i co najmniej 12 miesięcy praktyki na statkach przy obsłudze maszyn; praktyka przy obsłudze maszyn na statkach rzecznych może być zaliczona co najwyżej w ilości 12 miesięcy, przyczem 2 miesiące tej praktyki będą zaliczane jako jeden miesiąc praktyki na statkach morskich;

4) w § 17 zmienia się brzmienie pkt. b) jak następuje:

„b) wykazać się praktyką, odbytą w żegludze morskiej przy obsłudze maszyn okrętowych w charakterze pomocnika kierownika maszyn na statkach I lub II kategorii po otrzymaniu dyplomu mechanika okrętowego II-ej klasy, w ilości: 24 miesięcy, jeżeli co najmniej 12 miesięcy praktyki odbytych zostanie na statkach I kategorii lub 36 miesięcy, jeżeli praktyka jest odbywana na statkach II kategorii.

W przypadkach odbycia praktyki cenzusowej na dyplom mechanika okrętowego I klasy częściowo na statkach I lub II kategorii, każde dwa miesiące praktyki na statkach kategorii II będą zaliczane jako jeden miesiąc praktyki na statkach I kategorii”.

5) § 21 pkt. „a” nadaje się brzmienie następujące:

„a) osoby, które w innych państwach uzyskały dyplomy oficerów służby nawigacyjnej; zmiana dyplomu cudzoziemskiego na dyplom polski następuje w trybie, określonym w § 28 rozporządzenia niniejszego, po wysłuchaniu opinii Komisji Kwalifikacyjnej — na zasadzie swobodnej oceny równoważności dyplomów; przy braku zupełnej równoważności dyplom zamienny może być wydany z ograniczeniem uprawnień albo z zastrzeżeniem dodatkowych egzaminów lub cenzusów praktyki przed uzyskaniem wyższych dyplomów polskich;”.

6) w § 21 pkt. „b” zamiast słów: „o ile wykaza się praktyką żeglarską na statkach marynarki wojennej” wstawia się słowa: „o ile wykaza się praktyką żeglarską w kampanji morskiej na okrętach marynarki wojennej polskiej lub cudzoziemskiej”;

7) w § 22 pkt. „a” nadaje się brzmienie następujące:

„a) osoby, które w innych państwach uzyskały dyplom oficerów służby mechanicznej; zmiana dyplomu cudzoziemskiego na dyplom polski następuje w trybie, określonym w § 28 rozporządzenia niniejszego, po wysłuchaniu opinii Komisji Kwalifikacyjnej — na zasadzie swobodnej oceny równoważności dyplomów; przy braku zupełnej równoważ-

ności dyplom zamienny może być wydany z ograniczeniem uprawnień albo z zastrzeżeniem dodatkowych egzaminów lub cenzusów praktyki przed uzyskaniem wyższych dyplomów polskich;”.

8) po § 22 wstawia się § 22a treści następującej:

„Oficerowie polskiej marynarki handlowej, którzy uzyskali dyplomy polskie przed wejściem w życie ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o stanowiskach oficerskich w polskiej marynarce handlowej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 588) nie mogą być awansowani na stanowiska wyższe, jeżeli uzyskali dyplomy bez zachowania warunków, wymaganych wyżej powołaną ustawą lub rozporządzeniem niniejszem, chyba że wymagane warunki były wypełniane już po uzyskaniu dyplomów”;

9) w § 23 pkt. „a” i „b” wyrazy „statkami” zmienia się na wyrazy „okrętami”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

85.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 lutego 1935 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 lipca 1933 r. o zapewnieniu statkom morskim, służącym do przewozu pasażerów, obsługi łodzi i tratów ratunkowych oraz o świadectwach wiosłarskich.

Na podstawie art. 6 pkt. 4 i 11 oraz art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 632) w związku z art. 2 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. w sprawie przystąpienia Polski do międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 31 marca 1929 r. wraz z załącznikami I i II oraz aktem końcowym międzynarodowej konferencji o bezpieczeństwie życia na morzu z 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 30, poz. 268) tudzież art. 1 i 22 tej konwencji (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 88, poz. 815) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 lipca 1933 r. o zapewnieniu statkom morskim, służącym do przewozu pasażerów, obsługi łodzi i tratów ratunkowych oraz o świadectwach wiosłarskich (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 432) wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule rozporządzenia i w §§ 1, 2, 4, 5, 6 i 7 oraz w załączniku do rozporządzenia wyrazy: „świadectwo wiosłarskie” zmienia się odpowiednio na „świadectwo ratownika”;

2) w § 2 pkt. c po wyrazach: „odbytą praktyką morską” skreśla się wyrazy: „w charakterze co najmniej starszego marynarza”.